

Nový rozbeh do života

V Jánovom evanjeliu čítame, že Mária Magdaléna, keď videla, že kameň od hrobu bol odvalený, bežala to oznámiť Petrovi a Jánovi. Aj títo dvaja učeníci, keď prijali túto prekvapujúcu správu, vyšli von a – ako hovorí evanjelium – „obaja bežali spoločne“ (Jn 20, 4). Všetky postavy veľkonočných udalostí utekajú! A tento „beh“ na jednej strane vyjadruje obavu, že odniesli telo Pána, no na druhej strane beh Magdalény, Petra a Jána vyjadruje túžbu, pohnutie srdca a vnútorné nastavenie človeka, ktorý hľadá Ježiša. On naozaj vstal z mŕtvych, a preto už nie je v hrobe. Treba ho hľadať inde.

Toto je veľkonočné ohlasovanie: Ježiša treba hľadať inde. Kristus vstal, je živý! Neostal vážnom smrti, už nie je zabalený v plátnach, a preto ho nemožno uzavrieť do pekného príbehu, nemožno z neho urobiť hrdinu minulosti alebo ho vnímať ako sochu uloženú v Božom hrobe! Naopak, treba ho hľadať, a preto nemôžeme ošťať stať na mieste. Musíme sa dať do pohybu, vyjsť, aby sme ho hľadali: hľadať ho v živote, hľadať ho v tvárach bratov a sestier, hľadať ho v každodennosti, hľadať ho všade inde, len nie v tom hrobe.

Hľadáme ho stále. Pretože ak vstal z mŕtvych, je prítomný všade, prebýva medzi nami, skrýva sa a zároveň sa zjavuje aj dnes v sestrách a bratoch, ktorých stretávame na ceste, v tých najnenápadnejších a najnečakaných situáciách nášho života.

Preto veľkonočná viera, ktorá nás otvára stretnutiu so zmŕtvychvstalým Pánom a disponuje nás, aby sme ho prijali do nášho života, nie je vôbec statickou záležitosťou či pohodlným uvelebením sa v náboženských istotách. Naopak, Veľká noc nás uvádza do pohybu, núti nás bežať ako Mária Magdaléna a učeníci; pozýva nás, aby sme mali oči schopné „vidieť ďalej“, aby sme rozpoznali Ježiša, Živého, Boha, ktorý sa nám zjavuje, ktorý sa aj dnes sprítomňuje, prihovára sa nám, predchádza nás

a prekvapuje. Podobne ako Mária Magdaléna, aj my môžeme denne zažívať skúsenosť, že Pána strácame, no zároveň každý deň môžeme bežať, aby sme ho znovu našli, s istotou, že on sa dáva nájsť a osvecuje nás svetlom svojho zmŕtvychvstania.

Toto je najväčšia nádej nášho života: môžeme žiť tento chudobný, krehký a zranený život pevne spojený s Kristom, lebo on zvíťazil nad smrťou, víťazí nad našou temnotou a zvíťazí nad temnotami sveta, aby sme mohli žiť s ním v radosti naveky. K tomuto cieľu bežme aj my, ako hovorí apoštol Pavol „...zabúdam na to, čo je za mnou, a uhaňam za tým, čo je predo mnou“ (porov. Flp 3, 12-14). Ponáhľajme sa teda v ústrety Kristovi svižným krokom Magdalény, Petra a Jána.

Bežme v ústrety Ježišovi, znovu objavme nevýslovnú milosť byť jeho priateľmi. Nech jeho Slovo života a pravdy osvetľuje našu cestu. Ako povedal veľký teológ Henri de Lubac „...malo by nám postačiť pochopiť toto: kresťanstvo je Kristus. Nie, naozaj, nič iné ako toto neexistuje. V Kristovi máme všetko“.

A práve toto „všetko“, ktorým je vzkriesený Kristus, otvára náš život nádeji. On žije, aj dnes chce obnovovať náš život. Jemu, víťazovi nad hriechom a smrťou, chceme povedať: „Pane, v tento deň ťa prosíme o dar, aby sme aj my boli noví, schopní žiť túto večnú novosť. Zotri z nás, Bože, smutný prach zvyku, únavy a sklamaní. Daruj nám radosť prebúdzajú sa každé ráno s očami schopnými žasnúť nad novými farbami, nad každým novým a neopakovateľným ránom. Všetko je nové, Pane, nič sa neopakuje, nič nie je staré. S tebou všetko začína nanovo.

don František Kohút SDB
správca farnosti

Rozhovor s donom Petrom Timkom, SDB

Sú rozhovory, ktoré vznikajú „lebo patria do kalendára“. A potom sú také, ktoré vzniknú, lebo čas dozrel. Koncom mája sa v našej saleziánskej provincii lúčime so službou provinciála, ktorú po rokoch odovzdá don Peter Timko, SDB. Neprichádzame však za ním s pohľadom na titul či funkciu. Skôr s túžbou zastaviť sa, obzrieť sa späť a započúvať sa. Do cesty človeka, ktorý kráčal saleziánskou cestou od mladosti až po zodpovednosť za celú provinciu na Slovensku.

Tento rozhovor nie je bilanciou v tabuľkách. Je to stretnutie. Také, aké mal rád aj don Bosco. Pri stole, s otvorenými otázkami a srdcom, ktoré sa nehrá na dôležitosť.

Otec Provinciál, odkiaľ pochádzate? Kde sú Vaše korene a čo z detstva si nesiete dodnes so sebou?

Pochádzam z malej dediny na východe Slovenska, konkrétne zo Sedlíc pri Prešove. Moje korene sú v dvoch jednoduchých, pracovitých a tradične veriacich rodinách môjho otca a mamy, ktoré sa radi stretávali a bolo v nich veľa detí i veselosti. Z detstva si najviac nesiem lásku mojich rodičov, ktorá nebola bez chýb, ale bola veľmi vrúcna a úprimná. Hoci sme nechodili na dovolenky mimo môj región a žili sme od otcovej výplaty do výplaty, (lebo mama bola dlho na materskej) mal som šťastné detstvo a vlastne nič podstatné mi nechýbalo.

Pamätáte si moment, kedy ste prvýkrát zacítili povolanie? Bol to jeden konkrétny okamih alebo skôr tichý, postupný proces?

Bol to skôr proces, ktorý začal nenápadne, keď som ešte ku koncu komunistickej totality stretol tajných saleziánov. Viem, že ešte ako miništrant počas ZŠ som raz počul kázeň nášho pána farára, že ten kto je povolán počuje Boží hlas ako ho volá byť kňazom alebo rehoľníkom. Vtedy som to rýchlo uzavrel, že žiadny hlas nepo-

čujem a že sa ožením. Keď som spoznal tajných saleziánov, ich život ma očaril a postupne som chcel byť ako oni. Lenže čoskoro padla totalita a ich život sa z vonkajšieho hľadiska výrazne zmenil. Mne to už ale neprekážalo a stále viac som vnímal, že saleziánska charizma je to, k čomu ma Nebeský Otec požíva.

Prišli aj pochybnosti? Bol niekedy čas, keď ste si povedali, že možno táto cesta nie je pre Vás?

Samozrejme, že ani v mojom saleziánskom živote pochybnosti a skúšky nechýbali. Súviseli viac s tým, či Boh naozaj chce, aby som bol salezián kňaz. Ja som chcel, ale boli chvíle, keď som si nebol istý, či to chce aj On. Dnes si seba samého neviem predstaviť inak ako saleziána kňaza. Napriek tomu si uvedomujem, že pochybnostiam a skúškam sa nedá vyhnúť, a naopak, že sú priam nevyhnutné, aby človek rástol.

Čo Vám dnes saleziánske povolanie dáva ako človeku? Nie ako provinciálovi, nie ako kňazovi, ale ako Petrovi.

Naplnenie. Je to môj spôsob a moja cesta prežívania osobného vzťahu s Nebeským Otcom, ktorému by som sa aspoň trošilinku chcel podobáť v duchovnom ot-

covstve.

V ktorých saleziánskych strediskách ste pôsobili? Je niektoré miesto, ku ktorému máte osobitný vzťah?

Ak nerátam roky formácie, kedy som štandardne vyštudoval viacero formačných domov na Slovensku i v Taliansku, tak prvé miesto môjho pôsobenia po diakonskej a kňazskej vysviacke bolo Námestovo. Hoci som tam bol iba tri a pol roka, bol to pre mňa veľmi silný a v niečom jedinečný čas, lebo odvtedy som už inde nebol viac ponorený v bežnej pastorácii ako tam. Som za to veľmi vďačný a k Orave mám preto veľmi silný vzťah. Potom som bol krátko v Žiline a na licen-

ciátnych štúdiách (niečo ako malý doktorát) teológie zasväteného života v Ríme. Po návrate zo štúdií som bol 11 rokov (čo je doteraz najdlhšie) v Poprade ako magister novicov a 8 rokov som bol aj predstaveným tamojšej komunity.

Čo Vás jednotlivé pôsobiská naučili? O ľuďoch, o mladých, o viere, o sebe samom?

V Námestove som sa učil byť saleziánskym kňazom. V Žiline som sa ako formátor mladých spolubratov začal učiť byť otcom, hoci vtedy som bol pre nich asi viac starším bratom. V Ríme mi štúdiá i pobyt v srdci katolíckej Cirkvi dali rozhľad a zážitok univerzálnosti Cirkvi. V Poprade som už duchovné otcovstvo, po ktorom som vždy túžil, mohol naplno rozvíjať. Všade som stretol veľa vzácných ľudí a mnoho som sa od nich naučil. Najviac to, čo súvisí so zdravými medziludskými vzťahmi a s dôverou v Božiu sprevádzajúcu lásku.

Ako sa zmenil Váš pohľad na službu, odkedy ste prešli cestu od práce v strediskách až po službu provinciála?

Predtým som si myslel, že ma bude môcť naplniť len tá forma služby, ktorú som si vysníval, a teda, že keď budem neustále medzi mladými a budem ich sprevádzať. Lenže už služba formátora a potom aj magistra novicov mi tie predstavy veľmi zmenila. Postupne som s údivom zistil, že nie som z toho nešťastný, že robím iné veci. Naopak, že ma to veľmi obohacuje a pripútava k Bohu. Vtedy som si uvedomil, že najdôležitejšie nie je to, čo robím, ale či to robím s Ním. V tomto duchu som potom s bázňou prijal aj službu provinciála, ktorá je úplne špecifická a má na míle ďaleko od života bežného saleziána.

Ako vy osobne vnímate službu provinciála? Je to viac zodpovednosť, otcovstvo, sprevádzanie, alebo niečo celkom iné?

Myslím, že najviac je tá služba vystihnutá v tom otcovstve, ktoré zahŕňa aj zodpovednosť a sprevádzanie spolubratov i členov saleziánskej rodiny na danom území.

Čo bolo počas týchto rokov najnáročnejšie? A naopak, čo Vám prinášalo najväčšiu radosť?

Najnáročnejšie bolo to, čo bolo zároveň aj najkrajšie a čo mi veľmi často prinášalo aj radosť. A to je práca s ľuďmi. Aj my rehoľníci sme len ľudia a byť predstaveným znamená hľadať dobro

jednotlivcov, ale zároveň i celého spoločenstva. A to často nebyva ľahké, keď musíte robiť rozhodnutia alebo riešiť niekedy zložité situácie, do ktorých sa dostane jednotlivec alebo spoločenstvo. Vtedy ste akoby medzei dvoma kameňmi. A potom boli situácie, kedy neviete, čo by bolo to najlepšie, ale musíte rozhodnúť. Až čas potom ukáže či ste urobili správne rozhodnutie. Veľmi ma to tešilo, keď sa ukázalo, že som urobil správne rozhodnutie a naopak veľmi ma potom bolelo, keď som zbadal, že som to neodhadol dobre.

Kde vidíte silu saleziánskej rodiny na Slovensku? Čo je to, čo nás drží pokope aj v časoch zmien?

Áno, saleziánska rodina na Slovensku je obrovská sila a ešte väčší dar. Často počúvam od jej členov – a aj sám som o tom hlboko presvedčený –, že to najkrajšie a najviac spájajúce, čo saleziánska rodina má, je rodinnosť. Rodinnosť je niečo, čo nám zanechal don Bosco. On pochopil, že mladý človek rastie najlepšie tam, kde sa cíti prijatý, milovaný a doma. Preto jeho prostredia neboli iba školou alebo internátom. Boli domovom. Don Bosco to v Liste z Ríma (1884) vyjadril tou známou vetou: „Nestačí, aby mladí boli milovaní, ale aby aj cítili, že sú milovaní.“ Práve v tomto je jadro rodinnosti. Je to spôsob vzťahov.

Ako vnímate mladých dnes – ich otázky, hľadanie, vieru? Čo podľa Vás najviac potrebujú od nás dospelých a od Cirkvi?

Dnešní mladí sú vo všeobecnosti podobní mladým iných čias. To, čo ich však osobitne charakterizuje je oveľa väčšia citová krehkosť. Je to spôsobené tým známym fenoménom, že mladí sú dnes vystavení veľkému množstvu podnetov z rôznych moderných technologických kanálov. Sú schopní veľmi otvorene hovoriť o svojich citoch, ale nevedia s nimi dobre pracovať, strácajú sa vo svojom vnútornom svete. Od nás dospelých asi najviac potrebujú bezpodmienečné prijatie a zároveň potrebujú mať v nás aj pevnú oporu pre to, aby vedeli správne pracovať so svojimi emóciami a aby sa na svoj život vedeli pozerat z dlhodobej perspektívy.

V júni končíte službu provinciála. Kam budú smerovať Vaše ďalšie kroky? Na čo sa tešíte a na čo sa možno ešte len pripravujete? Na čo by ste si po rokoch tejto služby priali

mať viac času?

Práve v týchto dňoch som po vzájomnom dialógu s predstavenými v Ríme dostal svoju novú poslušnosť. Od 1. júla 2026 budem na najbližšie tri roky v tíme nášho generálneho radcu pre formáciu, teda budem v komunite v Ríme v našom hlavnom dome. Hoci sám som mal túžbu sa vrátiť do bežnej saleziánskej pastorácie niekde na Slovensku, beriem túto špecifickú poslušnosť ako ďalšiu výzvu od Pána. A ten ma nikdy nesklamal, i keď ma, podobne ako teraz, pozýval do služieb, ktoré som si sám nevysníval, ale ktoré ma nakoniec naplnili a obohatili. Teším sa na zmenu. Bude to výzva naučiť sa okrem taliančiny ďalší cudzí jazyk a bude to určite zaujímavé, lebo táto služba je dosť spojená s cestovaním po svete. Verím, že v nej budem mať viac času aj na čítanie a štúdium.

Čo Vám dnes robí radosť? A čo Vás vie ešte stále rozosmiať?

Radosť mi robí, keď sa podarí niečo o čo som sa snažil, zdravé vzťahy, v ktorých sa cítim slobodný. Som rád, keď môžem byť s mojimi blízkymi a priateľmi, keď si môžem prečítať dobrú knihu alebo keď môžem byť sám na nejakom peknom mieste v prírode. Vie ma rozosmiať dobrý vtíp alebo situačný humor v komunite s bratmi. Mám niektorých spolubratov, s ktorými si vieme tak zdravo zo seba uťahovať.

Ako si oddýchnete salezián?

To, čo som povedal v predošlej odpovedi, že mi robí radosť, je vlastne aj mojím oddychom. K tomu ešte určite patrí aj svižná prechádzka, pri ktorej mám aspoň 7000 krokov. Viem si oddýchnuť aj v kine, v divadle či pri pozeraní nejakého filmu doma so spolubratmi.

Čo by ste odkázali mladým, ktorí hľadajú svoje miesto v živote? A čo ostatným ľuďom, ktorí tvoria naše saleziánske diela?

Mladým, ktorí hľadajú svoje miesto v živote, by som odkázal, aby sa učili byť verní a trpezliví. Skutočná zrelosť sa nerodí z rýchlych rozhodnutí, ale z vernosti – z odhodlania kráčať ďalej, aj keď výsledky nie sú viditeľné okamžite. Saleziánsku rodinu by som chcel povzbudiť k trpezlivému hľadaniu ciest a nových foriem ako byť pri dnešných mladých. Mladí nás potrebujú, ale aj

my potrebujeme veľmi ich.

Na konci tohto rozhovoru nechceme bodku. Skôr pozvanie. Ak by ste mali jednou vetou povedať, čo znamená byť dnes saleziánom – aká by to bola veta?

Byť ako don Bosco, podobáť sa mu najmä v tej vynaliezavosti a podnikavosti, s ktorou privádzal mladých ku Kristovi a k naplnenému životu.

A na záver, otec provinciál, ak máte pre našu farnosť, spoločenstvo a čitateľov myšlienku, ktorú by ste chceli zanechať, ktorá povzbudí, zahreje, vráti k jednoduchosti a radosť evanjelia, ako by znela?

Mňa od kňazskej vysviacky, teda už takmer 25 rokov, sprevádza veta, ktorú Boh z horiaceho kra povedal Mojžišovi, keď mu zveroval poslanie, aby vyviedol ľud z Egypta. Zmätenému a vystrašenému Mojžišovi Boh vtedy povedal: „Ja budem s tebou...“ (Ex 3,12). Nech už je vaše poslanie akékoľvek, prajem vám, aby ste tejto vete stále viac verili. Dnes je v nás i okolo nás veľa zmätku a strachov. Táto veta nie je len lacným povzbudením, ale realitou, ktorou nám Boh garantuje, že je s nami vždy a vo všetkom, čo prežívame.

Keď sa rozhovor skončí, zostane ticho. Nie prázdne, ale také, aké býva po dobrom stretnutí. Ticho plné vďačnosti za cestu, ktorá bola prejdená, a dôvery v cestu, ktorá ešte len čaká. Saleziánska charizma nikdy nestála na funkciách. Stála na ľuďoch, ktorí verili mladým, verili dobru a verili Bohu aj vtedy, keď to nebolo jednoduché. Služba provinciála sa končí, no saleziánska cesta pokračuje ďalej – v spoločenstvách, v strediskách, v rodinách, v tichých rozhodnutiach byť pre druhých prítomný. Don Bosco raz povedal, že stačí, aby ste boli mladí, aby vás mal rád. A možno dnes môžeme dodať: stačí, aby sme boli ľuďmi, ktorí sa neboja kráčať spolu.

Otec provinciál, don Peter, ďakujeme za Vašu cestu, za službu a za odvahu niest' zodpovednosť. A predovšetkým za pripomenutie, že radosť evanjelia sa najlepšie odovzdáva v obyčajnosti, vernosti a láskavosti.

Ďakujeme za rozhovor.

Katka Olíková

Príprava na sviatosti v našej farnosti

Milí farníci,

určite ste zachytili v nedeľných oznamoch, že v marci začal ďalší ročník prípravy mladých na sviatosť kresťanskej dospelosti. V tomto roku máme rekord v počte prihlásených! Momentálne je v ročníku 2026-2027 zapojených viac než 65 mladých chlapcov a dievčat, ktorí sa rozhodli podstúpiť 14 mesačnú prípravu, aby mohli objavovať svoju vieru z pohľadu dospelujúceho človeka. Birmovanci, ktorí začali prípravu minulý rok ju završia sláv-

nosťou, ktorá bude tento rok 6.6.2026 o 15:00 hod. V apríli a máji pripravujeme pre nich aj víkendové sústreďenia. Veľká vďaka patrí animátorkám a animátorom, ktorí ich sprevádzajú v 6-tich chlapčenských a 6-tich dievčenských skupinách.

Milí farníci, chceli by sme Vás poprosiť o modlitby a obety za nich. V našej farnosti máme teraz spolu viac než 100 mladých ľudí zapojených v tejto intenzívnej každotýždňovej príprave, aby samotná slávnosť birmovania nebola cieľom, ale efektívnym prostriedkom posväcovania sa a budovania vzťahu s naším Pánom pre všetkých: pripravujúcich sa, pripravujúcich ako aj ich okolie.

Podobne by sme Vás chceli poprosiť aj o modlitby za našich 90 tretiakov, ktorí sa pripravujú na moment, kedy prvýkrát prijmu Ježiša do svojho srdca. Ich príprava začala už koncom septembra minulého roku a vyvrcholí v máji, kedy deti pristúpia prvýkrát k sv. spovedi a potom nastane ich veľký deň.

A aby sme nezabudli aj na mladých, ktorí sa pripravujú prijať sviatosť manželstva, konkrétne je to sedem párov. Stretávajú sa raz do týždňa u nás vo farnosti, kde si spoločne kladú otázku, či je tento človek ten, s ktorým mám ďalej kráčať životom.

Prosíme za modlitby nielen za nich, ale aj za nás, animátorov, aby sme im odovzdávali to, čo od nás chce Pán a aby to neboli len naše slová, ale aby sme sa nechali Ním viesť.

animátori

„Aké milé sú tvoje chrámy, Pane!“ (Ž 84)

Milí farníci,

nespočetne veľa umelcov svoje diela venovalo oslave Boha a okrase jeho príbytku – maliari, sochári, architekti... Svojimi dielami sa snažili prispieť v chrámoch k nábožnému zameraniu ľudskej mysle na Boha. Aj v našom kostole, hoci jednoducho vyzdobenom, najväčšia pozornosť je právom sústredená na výzdobu presbytéria (priestor okolo hlavného oltára).

V priebehu desaťročí sa tento priestor menil a menil sa aj oltárny obraz.

Kostol bol slávnostne posvätený 4. júna 1939 a z pôvodného zariadenia je tu stále **hlavný oltár z bieleho mramoru**, ktorý zakúpil za svoje celoživotné úspory mestský zametač p. František Uhlár. Nad oltárom bol na začiatku olejom maľovaný obraz sv. Jána Bosca od akad. maliara J. Kruteka (1904-1981), ktorý bol v tom čase propagačným grafikom a maliarom mesta.

Obraz sv. Jána Bosca od akad. maliara J. Kruteka

Presbytérium bolo oddelené zábradlím a nebol tam oboetný stôl. Ten pribudol až po liturgickej reforme Druhého vatikánskeho koncilu (1962-1965), kedy sa sv. omša začala sláviť „tvárou k ľudu“.

13. apríl 1950 znamenal koniec činnosti saleziánov na Trnávke a počas totality bola farnosť v správe viacerých diecéznych kňazov.

1.1.1955 nastúpil do funkcie **vdp. Vincent Malý**. Za výlučnej finančnej pomoci farníkov dal v pastelových farbách vymaľovať

celý kostol, ktorý bol dovtedy len obieleňý vápnom. Na bočných stenách medzi oknami boli štyri postavy moderných svätcov: sv. Pia X., sv. Terezky Ježiškovej, bl. Dominika Sávia a bl. Márie Goretti od akad. mal. Imricha Bárta. Aj presbytérium kostola bolo ozdobené dvomi eucharistickými symbolmi.

Olejomalba, autor: p. Škrabák, maliar – amatér

Pôvodný obraz sv. Jána Bosca, ktorý bol relatívne malý, nahradil olejomalbou, ktorá predstavovala Pannu Máriu Pomocnicu kresťanov a predňou kľačiaceho dona Bosca. Vyhotovil ho maliar – amatér, p. Škrabák. Obraz bol síce vystužený, ale bol bez rámu.

Ďalší, v poradí už piaty farár na Trnávke, **dp. Félix Petrovič**, ktorý nastúpil 1. októbra 1959, sa zaslúžil o dostavbu kostola. Kostol bol predĺžený a ukončený presklenou predsieňou a krytou

terasou, ku ktorej viedlo 12 schodov. Nad predsieňou bol postavený zo železobetónu masívny chór s bočným prístupom.

Podľa nových liturgických predpisov dal zhotoviť obetný stôl obrátený k ľudu – provizórny z dreva (imitácia mramoru), ktorý mal byť po čase nahradený kamenným – mramorovým. Dal zhotoviť sedadlá, ambon a pult pre kňaza a pravdepodobne aj nový oltárny obraz, ktorý predstavoval Krista Kráľa neba i zeme.

Interiér kostola v 70-tych rokoch

Dňa 30.9.1972 bol vdp. Felix Petrovič menovaný za rektora seminára a jeho nástupcom sa stal **dp. Jaroslav Rusnák**. V sanktuáriu dal odstrániť balustrádu – zábradlie pre prijímanie veriacich.

Dňa 17.4.1977 nastúpil za farára bývalý prefekt seminára **dp. Július Kupča**.

Dp. Kupča dal zhotoviť krstiteľnicu z bieleho mramoru a na hlavnú stenu dal namaľovať obraz sv. Jána Bosca s chlapcami a Pannou Máriou Pomocnicou. Tváre chlapcov znázorňovali verných miništrantov pána farára. Autorom obrazu bol Michal Kuric, maliar kulís SND.

Interiér kostola v 80-tych rokoch, výjav namaľoval p. Michal Kuric

Po návrate saleziánov (1989) sa v interiéri kostola tiež udialo viacero zmien: počas pôsobenia **dona Jozefa Kaisera** (1993-1997) bol zhotovený nový oltárny obraz- triptych, ktorý v súčasnosti zdobí hlavnú stenu. Obetný stôl, ambon a sedadlá pre kňaza a posluhujúcich sú z dielne Mgr.Art. M. Želiara (1999).

Súčasný interiér

Ďakujeme všetkým umelcom, ktorí prispeli k ozdobu nášho kostola, ale aj správcom farnosti, ktorí sa starali o to, aby Boží dom bol dôstojný a pekný. Rovnako aj všetkým dobrodincom, ktorí prispeli a stále prispievajú akýmkoľvek spôsobom k zveladeniu nášho kostola.

Všetko na väčšiu česť a slávu Božiu!

Erika Řežuchová

Čo je nové na Domine?

Na Domine aktuálne žijeme percentami.

Nachádzame sa v období, keď nám ľudia môžu pomôcť bez toho, aby ich to čokoľvek stálo. Tento rok sa nesie v znamení drobných zmien a máme jedinečnú príležitosť darovať dokopy až 7 %.

Môžeš darovať 2 % zo svojich daní, organizácii je možné venovať aj 3 %, ak v nej dobrovoľníčiš a ďalšie 2 % môžeš darovať svojim rodičom-dôchodcom. **Teba to nestojí nič, no pre nás to má veľkú hodnotu.** Nenechaj svoje percentá prepadnúť!

Tento rok by sme za vyzbierané peniaze chceli zrekonštruovať ihrisko a vytvoriť z neho novú MUT 2 (malú umelú trávu), aby mali naše deti ešte viac priestoru na tréningy.

Viac informácií a tlačivo nájdeš na našom webe v sekcii Rodičia. Ďakujeme Ti!

Okrem iného sme začiatkom marca spustili prihlasovanie na naše tradičné letné futbalové **Domino Decathlon kempy**.

Toto leto nás kempy čakajú v troch termínoch:

- 20. – 24. júl
- 27. – 31. júl
- 10. – 14. august

Kempy sú určené pre deti od 5 do 13 rokov, bez ohľadu na to, či futbal hrajú pravidelne, alebo by si ho chceli len vyskúšať.

Viac info a prihlásenie nájdeš taktiež na našom webe v sekcii Rodičia – Kempy. Tešíme sa na leto s vami!

Aby ti už žiadne novinky z Domina neušli – a aby si sa o nich nezozvedel iba z farských listov, ale bol priebežne v obraze – sleduj náš newsletter. Na Domino webe sme spustili nový pop-up, cez ktorý sa môžeš jednoducho prihlásiť a byť vždy medzi prvými, ktorí sa dozvedia o novinkách, podujatiach či kempoch.

Kristína Kurčíková, SDM Domino

Materská škola Mamy Margity
Vás srdečne pozýva na deň otvorených dverí.

Kedy?
23.4.2026 & 7.5.2026
o 16:00

Odpovieme Vám na všetky Vaše otázky, budete mať možnosť **nahliadnúť do priestorov škôlky, zoznámiť sa s pani učiteľkami** a dokonca si aj **vyskúšať prácu s niektorými Montessori pomôckami**. Pri tejto príležitosti budete mať možnosť sa aj informovať ohľadom žiadostí o prijatie na predprimárne vzdelávanie, ktoré bude online formou, **cez e-Prihlášky**.

Tešíme sa na Vás!

„Rozjímat' o umučení do chrámu sa poberme...“ (JKS 181)

**Milí farníci,
prežívame čas pokánia a kajúcich pobož-
ností a medzi nimi má popredné miesto pobož-
nosť krížovej cesty.**

Dnes je táto pobožnosť neodmysliteľnou súčasťou pôstneho obdobia a Veľkého piatku, pričom často zahŕňa aj 15. zastavenie (zmrŕtvychvstanie).

Na prvú pôstnu nedeľu sme sa zúčastnili na

Už v prvých storočiach kresťania navštevovali sväté miesta v Jeruzaleme a kráčali po stopách Ježiša Krista na Kalváriu.

V 14. a 15. storočí sa začali v Európe budovať kaplnky a kalvárie, ktoré symbolicky znázorňovali udalosti z Jeruzalema, čím umožnili púť aj tým, ktorí nemohli cestovať do Svätej zeme.

Pobožnosť krížovej cesty (Via Crucis/Via Dolorosa) získala ustálenú podobu najmä vďaka františkánom v 17. a 18. storočí.

Pápež Klement XII. v roku 1731 oficiálne schválil 14 zastavení a ich umiestnenie v kostoloch.

farskej krížovej ceste v blízkej Marianke a veľmi som sa potešila, že sa zišli akoby zástupcovia všetkých generácií našej farnosti. Hoci počasie ráno nevyzeralo priaznivo, nakoniec všetko veľmi dobre dopadlo. :)

Preto pozývame aj Vás, aby ste sprevádzali Pána Ježiša na jeho krížovej ceste - v našom kostole je pobožnosť každý piatok a nedeľu o 17:15.

Erika Řežuchová

Cesta do Emauz ako terapia nádeje

Po tom, čo sme v minulých Farských listoch ponúkli úvod do modlitby s Božím slovom, teraz ponúkame veľkonočné Lectio divina - stretnutie Ježiša s učeníkmi z Emauz, o ktorom čítame v Lukášovom evanjeliu.

1. Čítanie - Lectio (Lk 24, 13 – 35)

V ten deň išli dvaja z nich do dediny zvanej Emauzy, ktorá bola od Jeruzalema vzdialená šesťdesiat stadií, a zhovárali sa o všetkom, čo sa prihodilo. Ako sa tak zhovárali a spoločne uvažovali, priblížil sa k nim sám Ježiš a išiel s nimi. Ich oči boli zastreté, aby ho nepoznali. I spýtal sa ich: „O čom sa to cestou zhovárate?“ Zastavili sa zronení a jeden z nich menom Kleopas, mu povedal: „Ty si vari jediný cudzinec v Jeruzaleme, ktorý nevie, čo sa tam stalo v týchto dňoch?“ On im povedal: „A čo?“ Oni mu vraveli: „No s Ježišom Nazaretským, ktorý bol prorokom, mocným v čine i v reči pred Bohom aj pred všetkým ľudom; ako ho veľkňazi a naši poprední muži dali odsúdiť na smrť a ukrižovali. A my sme dúfali, že on vykúpi Izrael. Ale dnes je už tretí deň, ako sa to všetko stalo. Niektoré ženy z našich nás aj našakali. Pred svitaním boli pri hrobe, a keď nenašli jeho telo, prišli a tvrdili, že sa im zjavili anjeli a hovorili, že on žije. Niektorí z našich odišli k hrobu a zistili, že je to tak, ako vraveli ženy, ale jeho nevideli.“

On im povedal: „Vy nechápaví a ťarbaví srdcom uveriť všetko, čo hovorili proroci! Či nemal Mesiáš toto všetko vytrpieť, a tak vojsť do svojej slávy?“ A počnúc od Mojžiša a všetkých Prorokov, vykladal im, čo sa naňho v celom Písme vzťahovalo. Tak sa priblížili k dedine, do ktorej šli, a on sa tváril, že ide ďalej. Ale oni naň naliehali: „Zostaň s nami, lebo sa zvečerieva a deň sa už schýlil!“ Vošiel teda a zostal s nimi. A keď sedel s nimi pri stole, vzal chlieb a dobrorobil, lámal ho a podával im ho. Vtom sa im otvorili oči a spoznali ho. Ale on im zmizol. Tu si povedali:

„Či nám nehorelo srdce, keď sa s nami cestou rozprával a vysvetľoval nám Písma?“ A ešte v tú hodinu vstali a vrátili sa do Jeruzalema. Tam našli zhromaždených Jedenástich a iných s nimi a tí im povedali: „Pán naozaj vstal z mŕtvych a zjavil sa Šimonovi.“ Aj oni porozprávali, čo sa im stalo cestou a ako ho spoznali pri lámaní chleba.

2. Zamyslenie - Meditatio

Úryvky zo slov pápeža Františka, ktoré zazneli na generálnej audiencii 24.5.2017 - **Cesta do Emauz ako terapia nádeje**

Ježišovo stretnutie s týmito dvoma učeníkmi sa zdá byť úplne náhodné: pripomína jedno z mnohých stretnutí, ktoré sa v živote prihodia. Dvaja učenici kráčajú zamyslení a ktosi neznámy sa k nim pridá. Je to Ježiš; avšak ich oči nie sú schopné ho rozpoznať. A tak Ježiš začína svoju „terapiu nádeje“. **Predovšetkým sa pýta a počúva: náš Boh sa nenatíska.** Aj keď už pozná príčinu sklamania tých dvoch, dáva im čas, aby si mohli do hĺbky premerať tú trpkosť, ktorá ich ovládla. Výsledkom je vyznanie, ktoré je akýmsi refrénom ľudskej existencie: „A my sme dúfali, ale...“ (v. 21). Koľko smútku, porážok, koľko neúspechov je v živote každého človeka! Koniec koncov sme všetci tak trochu ako tí dvaja učenici.

Koľkokrát v živote sme dúfali, koľkokrát sme sa cítili byť len na krôčik od šťastia, a potom sme sa ocitli na zemi, sklamaní. Avšak Ježiš kráča so všetkými malomyselnými, čo idú so sklonenou hlavou. **A kráčajúc s nimi sa ohľaduplnosťou, dokáže im prinavrátiť nádej.**

Ježiš k nim hovorí predovšetkým cez Písmo. Ten, kto berie do ruky Božiu knihu, nenarazí na príbehy o jednoduchom hrdinstve, bleskové dobyvateľské výpravy. Skutočná nádej nikdy nevyjde lacno: vždy prechádza cez porážky. Nádej toho, kto netrpí, ňou možno ani nie je. Bohu sa nepáči byť milovaný spôsobom, akým by bol milovaný veliteľ vedúci svoj ľud k víťazstvu hubiac svojich protivníkov v krvi. **Náš Boh je drobným svetielkom žiariacim v chladný a veterný deň**, a akokoľvek krehká sa zdá byť jeho prítomnosť na tomto svete, on si zvolil miesto, ktorým my všetci pohľadme.

Potom Ježiš pre dvoch učeníkov opakuje kľúčové gesto každej Eucharistie: berie chlieb, dobrorečí, láme ho a rozdáva. Nie je vari v týchto niekoľkých gestách celý Ježišov príbeh? A nie je v každej Eucharistii aj znamenie toho, čím má Cirkev byť? **Ježiš nás berie, žehná nám, „láme“ náš život – lebo neexistuje láska bez obety – a ponúka ho ostatným, ponúka ho všetkým.**

My všetci sme v našom živote mali ťažké, temné chvíle. Momenty, v ktorých sme kráčali smutní, zadumaní, bez výhľadu, len s múrom pred sebou. A Ježiš je vždy po našom boku, aby nám dodal nádej, aby nám zohrial srdce a povedal: „Napreduj, ja som s tebou. Len ďalej vpred.“

Tajomstvo cesty vedúcej do Emauz je celé tu: **aj napriek opačnému zdaniu, sme naďalej milovaní a Boh nás nikdy neprestane milovať.** Boh vždy bude kráčať s nami, vždy, aj v tých najbolestnejších chvíľach, aj v tých najhorších momentoch, aj vo chvíľach porážky je tam Pán. A toto je naša nádej. Poďme vpred s touto nádejou! **Lebo on je po našom boku a stále kráča s nami.**

3. Modlitba - Oratio

Pane, zostaň s nami, lebo sa zvečierieva a deň sa už schýľil! Daj nám nádej, ktorú si dal zroneným učeníkom na ceste do Emauz. Daj nám radosť z Teba, aby aj nám horelo srdce pri stretnutí s Tebou. Ale najmä, prosíme, daj nám milosť, aby sme nikdy nezabudli, že Ty - Vzkriesený si vždy s nami, a že nás nekonečne miluješ.

4. Kontemplácia - Contemplatio

Najdi jeden verš či slovo, ktoré ťa v tomto texte zvlášť oslovuje a zotrvaj s ním chvíľu v tichu a v modlitbe, napr.: „Zostaň s nami, lebo sa zvečierieva a deň sa už schýľil!“ (Lk 24, 29)

5. Akcia - Actio

Zober si z tejto modlitby niečo konkrétne do svojho bežného života, napr., že si budeš nachádzať viac času na stretnutie so živým Ježišom v Božom slove a v Eucharistii.

Pripravil Štefan Hlušák

Farské oznamy:

Spovedanie pred Veľkou nocou

bude **pondelok až streda 30. 3. až 1. 4.** v čase **od 16.00 do 20.00 hod.**

Rozpis svätých omší a obradov počas Veľkonočného trojdnia

Štvrtok Pánovej večere (Zelený štvrtok) (2. 4. 2026)

Ráno svätá omša nebude!

Večerné sv. omše na pamiatku

Pánovej večere budú o 16.00 a 18.00 hod.

Po nich bude možnosť adorácie do 21.00 hod.

Piatok utrpenia Pána (Veľký piatok) (3. 4. 2026)

O 8.00 hod. budú Ranné chvály a po nich pobožnosť na Krížovej cesty.

Obrady Veľkého piatku budú o 16.00 a 18.00 hod.

Po nich bude možnosť poklony Oltárnej sviatosti pri „Božom hrobe“ po celú noc.

Svätá sobota (Biela sobota) (4. 4. 2026)

O 8.00 hod. budú v kostole Ranné chvály a posvätné čítanie.

Po nich bude možnosť poklony Oltárnej sviatosti pri „Božom hrobe“ po celý deň.

Obrady veľkonočnej vigílie začnú o 20.00 hod.

Veľkonočná nedeľa Pánovho zmŕtvychvstania (5. 4. 2026)

Sväté omše budú ako v nedeľu o 6.45, 8.00, 9.30, 11.00 a 18.00 hod.

Pondelok vo veľkonočnej oktáve (6. 4. 2026)

Sväté omše budú o 6.45 a 8.00 hod.

Nedeľa Božieho milosrdenstva (12. 4. 2026)

Popoludní o 15.00 hod. bude v kostole pobožnosť k Božiemu milosrdenstvu.

Zapisovanie úmyslov svätých omší na máj a jún 2026

bude **v utorok 21. 4. 2026** od 15.30 hod.

Deň mužov

Srdečne pozývame všetkých mužov spoločne stretnutie **v sobotu 25. 4. 2026.**

Prvé sväté prijímanie vo farnosti

Slávnosť prvého sv. prijímania detí bude v našej farnosti **v sobotu 23. 5. a 30. 5. 2026.**

Deň farnosti

Slávnosť bude v **nedeľu 31. 5. 2026.** Začneme ho sláviť sv. omšou na nádvorí **o 11.00 hod.** a po nej vás pozývame na farské spoločenstvo.

Udeľovanie sviatosti birmovania

naším birmovancom bude **v sobotu 6. 6. 2026 o 15.00 hod.**

TRNÁVKA
SALEZIÁNSKE DIEŁO